

Scrisoare deschisa Presedintelui Romaniei, Traian Basescu

Domnule Presedinte,

Vă scriu pentru a doua oară pentru a vă ruga să folosiți prerogativele funcției dumneavoastră ca să îndreptați o rușine a justiției române. O rușine care credem că va lăsa o pată pe moștenirea guvernării dumneavoastră: pata aservirii acestei justiții față de interesele și influența fostei Securități.

In cazul tatalui meu, Gheorghe Ursu, inginerul ucis de Securitatea ceausista pentru ca a scris impotriva dictaturii, procurori si judecatori militari incearca in continuare, cum o fac de mai bine de 10 ani, sa-l scoata basma curata pe ucigas, **tortionarul PIRVULESCU Marin**, fost ofiter la Directia a 6 – a (Cercetari Penale) a Securitatii, impotriva legii si a probelor covârșitoare care-i dovedesc vinovatia.

Domnule presedinte, nu stiu in ce masura dictatura comunista sub Ceausescu v-a afectat direct si personal. Milioane de oameni care au trait cu frica Securitatii si a informatorilor, la cozi nefarsite, fara speranta; fara alimente de baza, lumina, caldura; cu ratia de doua ore de televiziune pe zi slavindu-l pe dictatorul ale carui decizii arbitrare si megalomane le facusera viata amara; si pe care trebuiau ei insisi sa-l aplaude, scandand dezgustatoarele lozinci, pe trasee, in adunari, la uriasele meetinguri ce-au lasat o cicatrice inca vizibila pe constiinta morala a poporului roman; aceste milioane de oameni nu au uitat.

In cazul de fata, e vorba de un om care a murit pentru ca a avut curajul sa se opuna, si sa puna pe hirtie ceea ce alte milioane gandeau. Un om care a fost ucis pentru ca nu a acceptat delatiunea; pentru ideea de libertate care a inspirat pe revolutionarii din decembrie '89, idee care a stat la baza sistemului democratic ce v-a adus la putere pe dumneavoastra, domnule presedinte.

Va reamintesc, cazul e simplu: dosarul Securitatii de urmarire informativa a tatalui meu, demonstreaza fara dubiu dimensiunea politica a acestui asasinat; pe de alta parte, zeci de marturii ale colegilor de celula, subofiterilor de paza, si personalului medical de la Jilava arata ca fostul colonel de securitate PIRVULESCU a participat direct la torturarea si uciderea tatalui meu. Atat omorul cu intentie, cit si tortura pentru motive politice, care este o crima impotriva umanitatii sunt, conform legii din toate tarile civilizate, inclusiv Romania, imprescriptibile.

Probatoriul amintit este accesibil acum pe situl Fundatiei Gheorghe Ursu. Din el rezulta fara dubiu motivele politice ale arestarii:

- scrisorile trimise de tatal meu la Europa Libera, in care l-a acuzat pe Ceausescu de iresponsabilitate criminala;

- afisele antitotalitare tinute la serviciu;
- jurnalul ce descria in detaliu ravagiile economice si morale ale national-comunismului ceausist;
- legaturile cu disidenti din tara si din afara.

Rezulta clar ca Securitatea a vrut sa faca un proces al unor *“scriitori cu conceptii dusmanoase, aflati in atentia organelor de securitate”*, cu care tatal meu era prieten, si cu care discuta si alte modalitati de a-si manifesta opozitia fata de acel regim criminal. Si pentru ca tatal meu n-a vrut sa-si toarne prietenii, l-au supus la o tortura bestiala, si in final l-au ucis.

Desi alti faptasi au fost condamnati pentru omor (un detinut de drept comun si doi ofiteri de Militie, fiecare avand o contributie proprie la uciderea tatalui meu) este limpede din probele existente ca acestia n-au facut decit sa indeplineasca ordinele securitatii; si ca **principalul vinovat, si co-autor la tortura si omor, este fostul maior de securitate PIRVULESCU**. Chiar rechizitoriile si sentintele in acele cauze (si ele accesibile pe situl Fundatiei) arata clar interesul Securitatii de a-l ancheta pe Gheorghe Ursu, si pentru ca acesta n-a colaborat, de a-l supune torturii pentru a-l face sa vorbeasca, pina la eliminarea lui fizica.

Planul Securitatii a fost de la inceput sa arunce vina pe Militie. Iar Justitia Romana sub presedintia dumneavoastra, a facut pina acum jocul Securitatii: tergiversand anchetarea timp de mai bine de 10 ani; pretinzind - evident ilegal – ca daca altii au fost condamnati, PIRVULESCU n-ar mai putea fi anchetat; pretinzid – din nou, in mod ilegal si sfidind legile aritmeticii – ca omorul s-ar fi prescris; si ignorind natura eminentamente politica a cazului Ursu, pentru a nu-l incadra la crime impotriva umanitatii. Aceasta batjocorire a justitiei a fost săvârșita in principal de judecatorul GUNESCU Gabriel de la Tribunalul Militar Teritorial Bucuresti; de procurorul militar sef VASILACHE Ion, care a dispus neinceperii urmaririi penale pentru PIRVULESCU in cazul plangerilor familiei noastre, ale IICCMER, si a organizatiei veteranilor de razboi; de alti doi procurori militari – NICULAE Andrei si DINU Iulian; de procurorul IONESCU Ruxandra de la Parchetul Tribunalului Bucuresti. Alti procurori civili – printre care MOLCUT Iuliu de la Sectia de Urmarire Penala si Criminalistica a Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – care au avut dosarul “in lucru”, n-au facut decit sa-l tergiverseze ani de zile, fara sa faca nici un act de cercetare penala, pentru ca in final sa-l decline altor instante sau parchete, ferindu-se si ei de a cerceta un fost ofiter al directiei a 6-a (Cercetari Penale) a Securitatii. Este evident ca tergiversarile au avut si scopul de a astepta ceea ce acesti magistrati credeau ca va fi implinirea termenului de prescriptie. Termen care in urma adoptarii legii nr.27 din 16.03.2012, care prevede imprescriptibilitatea omorului cu intentie, **nu mai exista**. (E simplu: termenul de 22 ani si 6 luni dupa 22 decembrie 1989 ar fi expirat pe 22.06.2012, **deci dupa intrarea in vigoare a legii amintite**).

Au existat si magistrati onesti in traiectoria cazului Ursu: procurorul Dan VOINEA, care in 2000 i-a trimis in instanta pe ofiterii de Militie; judecatorii Viorel PODAR – cel care i-a condamnat; si Cristian JIPA, care cerea, inca din 1997, ca acestia, si mai ales ofiterii de securitate, sa fie cercetati penal. In fapt, procurorul VOINEA decidea, intr-un dosar disjuns in 2000, si din nou in 2003, **continuarea cercetarilor asupra lui PIRVULESCU si a altora pentru omor:**

“...Motivul anchetei lui Ursu de catre ofiterii de securitate il constituia in continuare jurnalul sau in care facuse consemnari impotriva sotilor Ceausescu si despre relatiile cu prietenii din tara si strainatate ce aveau conceptii anticomuniste si modul cum a transmis scrisori la posturile de radio straine. Urmare a celor de mai sus Ursu Gheorghe Emil, in timpul detentiei, a fost supus unui regim dur, DE EXTERMINARE, actiunile convergente ale lucratorilor de militie si SECURITATE ducind la eliminarea fizica a lui Ursu Gheorghe Emil prin UCIDERA sa.”

Din acel moment insa, **dosarul disjuns a ramas in totala nelucrare la SPM.** Tot pe situl Fundatiei se poate vedea traiectoria lui, care nici pana azi nu a ajuns in instanta!

Domnule presedinte, nu va cer sa interveniti in justitie. Va rog doar sa va exercitati atributiunile functiei dumneavoastra in directia reformarii justitiei din Romania, misiune pe care la un moment dat parea ca ati imbratisat-o. Va reamintesc din nou de cuvintele dumneavoastra citite in Parlamentul Romaniei cu ocazia *Raportului final de condamnare a comunismului din Romania ca regim nelegitim si criminal*, printre ale carui crime mentionati *“Arestarea și asasinarea celor mai curajoși oponenți”* printre care si *“omorârea inginerului Gheorghe Ursu”*. Raportul comisiei dumneavoastra recomanda, in sectiunea *“Legislatie si justitie”*, ca **amnistierea nu trebuie aplicata** in cazurile unor *“securiști și șefi comuniști care, de pildă, au torturat sau au ordonat torturarea unor disidenți”*. In final, spuneati ca *“In cazul Securității, a fost vorba de o instituție esențială în susținerea statului totalitar comunist, ilegal și criminal... Vreau numai să fiu șeful unui stat care consideră că această condamnare [a comunismului] ține de normalitate, că, fără această condamnare, vom înainta greu, vom înainta continuând să cărăm în spate cadavrul propriului nostru trecut. Tot ceea ce vreau este să clădim viitorul democrației în România și identitatea națională pe un teren curat...”*.

Domnule Presedinte, aceste frumoase cuvinte vor ramine litere moarte, mai mult, vor lasa posteritatii impresia de inconsistenta si poate demagogie, fara condamnarea IN JUSTITIE a tortionarului PIRVULESCU, principalul vinovat de uciderea unuia din “curajosii oponenti” ai comunismului. Pana acum, magistratii VASILACHE Ion, MOLCUT Iuliu, IONESCU Ruxandra, si GUNESCU Gabriel **NU AU VRUT NICI MACAR SA-L ANCHETEZE**, cu atat mai putin sa-l judece si sa-l condamne, folosind pretexte pe cat de nelegale, pe atat de aberante.

Aici nu e vorba de o incalcare oarecare a legii; e vorba de o continuare SISTEMATICA, sub chiar presedentia dumneavoastra, a unei politici in justitie de musamalizare a crimelor Securitatii; de

menținere în funcții a unor magistrați subordonați intereselor foștilor tortionari, care l-au protejat pe asasinul tatălui meu, culminând cu această abjectie - o hotărâre străină de noțiunea unui adevărat act judiciar – săvârșită recent de colonelul GUNESCU.

Încă o dată, vă rog să folosiți atributele investiției, și spiritul dumneavoastră de justiție morală, pentru a se face dreptate memoriei lui Gheorghe Ursu.

Vă mulțumesc

Andrei Ursu

01.07.2014

PS. Sunt acum accesibile publicului pe site-ul Fundației Gheorghe Ursu:

Depozițiile martorilor împotriva lui PIRVULESCU:

http://gh-ursu.org.ro/cazul_pirvulescuMarturii.html

Documente din dosarul Securității de urmărire informativă a tatălui meu, precum și scrisori ale unor oficiali americani și români din 1985:

http://gh-ursu.org.ro/cazul_pirvulescuDocumenteDUI.html

Rechizitoriile și sentințele care au stabilit definitiv vinovăția Securității:

http://gh-ursu.org.ro/cazul_pirvulescu_decizii.html

Cronologia dosarelor legate de PIRVULESCU, inclusiv batjocura făcută de judecătorul GUNESCU:

http://gh-ursu.org.ro/cazul_pirvulescu.html

Cazul dispariției dosarului disjunct în 2003,

http://gh-ursu.org.ro/cazul_pirvulescu.html#disparitia, dosar **care cerem să fie găsit, finalizat și trimis în instanță, cu rechizitoriu, de urgență, după 11 ani de tergiversări.**